

[Finansministeren.]

gøre ondt nogle steder. Men vi har haft den opfattelse, at nu skulle vi rette op på Danmarks betalingsbalanceunderskud, ikke mindst af hensyn til dansk erhvervsliv, af hensyn til produktionen og investeringerne, for så længe vi har dette meget betydelige underskud på vores betalingsbalance, er det simpelt hen umuligt at føre en ekspansiv økonomisk politik i Danmark. Det er umuligt at tillade efterspørgslen at være oppe på det niveau, den skal være på, for at virksomhederne kan få en rimelig afsætning, og det er umuligt at føre en kreditpolitik, som giver den impuls til investeringerne, som er nødvendig for det danske samfunds udvikling. Det er derfor, denne regering som en af sine første handlinger har gennemført importafgiften for at bringe dette underskud ned, for at skabe råderum for en mere ekspansiv økonomisk politik i det danske samfund, og derfor kan der naturligvis ikke blive nogen særlig grad af enighed imellem os, heller ikke ved den diskussion, vi har i dag. Det ligger simpelt hen i sagens natur, og jeg synes ikke, der er megen grund til fra min side i hvert fald at gå ind i en stor økonomisk politisk debat. Vi skal jo også have finanslovdebat inden så længe.

Men jeg vil da gerne sige, at det er i hvert fald ikke rigtigt, hvis man vil fremstille regeringens og min indsats i disse forhandlinger på den måde, at vi ikke har været til at snakke med. Den undtagelsesliste, der nu foreligger, er bragt op fra selve forslaget om fritagelser, som omfattede varer for 1,6 milliard kr., til ca. 2 milliarder kr. med de ændringsforslag, der foreligger, og det vil sige, at vi er oppe på, at over 50 pct. af vor import er fritaget. Jeg synes også, der har været god tid i udvalget; der er ingen, der har sagt, man ikke kunne komme til at forhandle. Jeg kan da kun beklage, at det ikke lykkedes at nå til enighed, således at vi ved tredje behandling kunne være enige om dette forslag. Fra konservativ side har der ikke været nogen vilje til forhandling. Jeg har i hvert fald ikke mærket den. Og da, man kan vel sige venstres stærke mand, den tidligere landbrugminister, hr. Henry Christensen, i fredags udsendte en bandbulle imod at gå på forlig, ja, så var man jo nogenlunde klar over, det var jeg i hvert fald, hvordan situationen var. Jeg havde så hå-

bet på, at de radikale ville være med, men det kunne altså ikke lade sig gøre, selv om jeg gav en meget betydelig indrømmelse på maskinområdet, som jeg allerede annoncerede ved første behandling. Jeg kan blot beklage, at der ikke er opnået enighed, men man kan i hvert fald ikke sige, at vi ikke har været imødekommende. Det er vel snarere sådan, at man har været tilbøjelig til at ville udlægge vor holdning på den måde, at man har sagt: I bliver ved med at give jer, så kan vi altså blive ved i det uendelige. Det gør vi altså ikke. Vi udvidede frilisten under selve hovedlovens behandling fra 35 pct. til 45 pct., og vi har nu udvidet den til op over de 50 pct., og så er det stort set slut. Jeg vil gerne understrege her i dag, at hovedlovgivningens formål er at nedbringe underskuddet på betalingsbalancen, og dette formål må vi absolut hele tiden have for øje ved behandlingen af det foreliggende lovforslag.

Jeg mener, at der med disse store undtagelser, metervareområdet, læder og skind og meget, meget andet, er taget et virkeligt hensyn til dansk erhvervsliv. Jeg tror også, jeg kan sige, at ved de forhandlinger, vi har haft, også dem, vi har haft direkte med erhvervene og deres organisationer, har der været en god atmosfære. Jeg har tidligere nævnt det og kan gentage det her i dag, at der har været forhandlingsvilje, der har været en saglig drøftelse af problemerne, og jeg mener, jeg som den minister, der har dette lovforslag, kan sige, at vi nu har taget så vidtgående hensyn til dette særlige EFTA-problem — det er jo det, det drejer sig om — at man, jeg vil ikke sige kan være tilfreds fra dansk erhvervslivs side, for det kan man vel ikke, men at man i hvert fald kan give os den anerkendelse, at vi har forhandlet disse ting igennem, og vi har ikke stillet os i en position, hvor vi stædigt afviste de ting, erhvervene kom med. Vi har lyttet, og vi har gennemgået de papirer, der er kommet ind til os i finansministeriet, og vi har taget hensyn til erhvervenes interesser i meget, meget vidt omfang.

Der er sagt en enkelt ting her, som jeg godt vil anholde. Det er sagt både fra den konservative ordfører og fra venstres ordfører, at de undtagelser, vi har foreslået, og de yderligere undtagelser, der ligger i ændringsforslagene, er udtryk for, at det kun er de store virksomheder, der bliver hjulpet. Man